

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις : Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 1430

ΑΡΙΘΜ.

ΛΘΗΝΗΣΙ ΤΗ. 16^η Μαρτίου 2022

ΔΙΕΚΠ. 464

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3058

Πρὸς .....
τὸ Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τρίτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν σήμερα καὶ καθὼς βρισκόμαστε ἤδη στὸ μέσο τῶν πνευματικῶν ἀγώνων τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία προβάλλει τὸ πολυτιμότερο κόσμημά της, τὸ ἀκαταμάχητο ὄπλο της, τὸν Τίμιο καὶ Ζωοποιὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου. Ὁ Πανάγιος Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος προβάλλεται ἐνώπιόν μας, ὄχι μόνο γιὰ νὰ Τὸν προσκυνήσουμε καὶ νὰ λάβουμε δύναμη στὸν ἀγώνα τῆς νηστείας, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀναλογισθοῦμε τὸ δικό μας χρέος· τὴν κλήση ποὺ ἀπευθύνει ὁ Θεὸς σὲ κάθε πιστὸ μαθητὴ του: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Μκ. 8, 34)· «ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει ὡς μαθητῆς μου, ἅς διακόψει κάθε σχέση μὲ τὸν κακὸ καὶ διεφθαρμένο ἑαυτό του, μὲ σταθερὴ τὴν ἀπόφαση νὰ σηκώσει σταυρὸ, νὰ ὑποστῆί κάθε δοκιμασία, ἀκόμη καὶ θάνατο, καὶ τότε νὰ μὲ ἀκολουθήσει».

«Ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ»: Ὁ Κύριος ζητάει ἀπὸ τοὺς μαθητῆς του τὴν τέλεια αὐταπάρνηση· νὰ σηκώσουν τὸν σταυρὸ τους μὲ ἀπόφαση θανάτου. Ποιὸς ὅμως εἶναι αὐτὸς ὁ σταυρὸς ποὺ καλεῖται νὰ ἀναλάβει κάθε πιστὸς μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ;

Εἶναι πρώτιστα ἡ νέκρωση τῶν παθῶν καὶ τῶν σαρκικῶν φρονημάτων. «Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. ε' 24), σημειώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτὸς ποὺ ἀνήκει πραγματικὰ στὸν Χριστὸ ἀγωνίζεται νὰ ἀποκόψει ὀριστικὰ τὶς ἀμαρτωλὲς συνήθειες, τὰ πάθη καὶ τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἔχουν ριζώσει βαθιὰ μέσα στὴν ψυχὴ του· τὴν ζήλεια, τὸν φθόνον, τὸ ψέμα, τὴν ἀπάτη, τὴν κατάκριση,

τὴν πλεονεξία, τὴν φιληδονία, τὴν φιλαργυρία, ὅλα δηλαδή ἐκεῖνα ποὺ διατηροῦν μέσα του ζωντανὸ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο καὶ ἀφήνουν νὰ κυριαρχεῖ τὸ ἐγὼ του.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν νέκρωση τῶν παθῶν, ποὺ εἶναι ἐκούσιος σταυρὸς γιὰ τὸν πιστό, ὑπάρχει καὶ ὁ ἀκούσιος σταυρὸς, ποὺ καλεῖται νὰ σηκώσει μὲ τὴν ἴδια ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρηση. Πρόκειται γιὰ τὶς θλίψεις καὶ τὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς· μιά ζαφνικὴ ἀποτυχία, ἓνα ἀξεπέραστο κατὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα πρόβλημα, μία ὀλοφάνερη ἀδικία, μία ἀνίατη ἀσθένεια, ἓνα ἀβάσταχτο πένθος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέχεται νὰ σηκώσει ἓνα τέτοιο σταυρὸ ὄχι μὲ ἀντίδραση ἐσωτερικὴ οὔτε μὲ παθητικὴ ἀποδοχή, ἀλλὰ πρόθυμα καὶ καρτερικά, μὲ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό. Ἄλλωστε γνωρίζει ὅτι αὐτὸς ποὺ τοῦ τὸν δίνει δὲν εἶναι κάποιος ποὺ ὀρίζει σταυρὸ γιὰ τοὺς ἄλλους μόνο, ἀλλὰ ἑκεῖνος ὁ ὁποῖος πρῶτος τὸν ἐβάστασε· μάλιστα δὲ Σταυρὸ τέτοιας ὀδύνης, ποὺ κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἀναλάβει καὶ οὔτε πρόκειται ποτὲ νὰ ἀναλάβει.

Ἡ ζωὴ, λοιπόν, τοῦ χριστιανοῦ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸν σταυρὸ, τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ σηκώσει κάθε πιστός, ἐὰν θέλει νὰ εἶναι γνήσιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Ἰδιαιτέρως ὅμως συνυφασμένη μὲ τὸν σταυρὸ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Κληρικοῦ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Κληρικός, οἰουδήποτε βαθμοῦ, εἶναι ἡ ἀδιάκοπη παράταση τῆς ζωῆς τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ.

Ἡ ἱερωσύνη ποὺ φέρει, τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον καὶ ὑπεργήινο λειτούργημα, δὲν περιβάλλεται μόνο ἀπὸ οὐράνια λαμπρότητα καὶ δόξα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σταυρώσιμα δάκρυα καὶ θλίψεις. Μία πρώτη ἐντύπωση αὐτῆς τῆς πραγματικότητος λαμβάνει ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἱερεὺς κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς χειροτονίας του, ὅταν δεχόμενος ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀρχιερέως τὴν ἱερὰ παρακαταθήκη, τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στέκεται πίσω ἀπὸ τὴν ἁγία Τράπεζα, ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸν Ἐσταυρωμένο. Τὴν ὥρα ἐκείνη ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς θυσίας. Τοῦτο τὸ γεγονὸς δίνει τὸ νόημα πρὸς τῆς ἱερατικῆς του ζωῆς. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὕτη θὰ σηκώνει πολλοὺς σταυροὺς, μὲ πρῶτο τὸν δικό του, τὸν προσωπικό, ποὺ εἶναι καὶ ὁ πιὸ βαρὺς.

Πρῶτος ὁ ἱερεὺς, ὡς ὑπόδειγμα τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς, καλεῖται νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του· νὰ ἀποβάλλει τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο· νὰ αὐτοσταυρωθεῖ. Ἔχει καὶ αὐτὸς ἀδυναμίες, κοσμικὲς ἐπιθυμίες, πειρασμικὲς ἐπιθέσεις. Πρέπει ὅμως νὰ τὶς σταυρώσει. Καὶ ἡ σταύρωση αὕτη ἀπαιτεῖ ἀγῶνα, πάθος, πικρὸ ποτήριον, θάνατον, φέρει ὅμως τὴν προσωπικὴ του ἀνάστασιν.

Ἀλλὰ ἔχει καὶ ἄλλους σταυροὺς νὰ σηκώσει· τόσοις μάλιστα, ὅσοι καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ φέρει στὸ πετραχήλι του. Καθένας μὲ τὴν κρίση του, μὲ τὰ προβλήματα του, μὲ τὶς συκοφαντίες του, μὲ τὶς εἰρωνεῖες του, μὲ τὶς ἀσθενεῖες του, μὲ τὴν ἀδι-

αφορία του, με τις προσωπικές του αδυναμίες, του φορτώνει και ένα σταυρό. Πρέπει όλους αυτούς τους σταυρούς να τους κρατήσει με ύπομονή, με πραότητα, με αγάπη μέχρι θανάτου, «ὅτι κραταῖά ὡς θάνατος ἀγάπη» (ᾠασμα 8,6).

Ἔλα δὲ αὐτά, διατυπούμενα ἐν λόγῳ σήμερα, τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θέσπισε νὰ τιμᾶ καὶ νὰ προβάλλει τὶς Ἱερατικὲς Κλήσεις, δίνουν τὴν εὐκαιρία σὲ ὅλους μας νὰ ἀναλογισθοῦμε τὴν πρέπουσα στάση μας ἀπέναντι στὴν Ἱερωσύνη καὶ τοὺς Ἱερεῖς μας, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι σὲ ἐκείνους τοὺς νέους ποὺ ἔχουν τὴν κλίση τῆς Ἱερωσύνης ἐμφυτευμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ μέσα στὴν ὑπαρξή τους. Χρέος ὅλων μας νὰ σεβόμαστε καὶ νὰ τιμοῦμε τὸ ὑπερμέγιστο μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης, τὸ ὁποῖο ἀπεργάζεται τὴν σωτηρία μας· νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς Ἱερεῖς μας, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ τοὺς χαρίζει δύναμη νὰ σηκώνουν ἀγόγγυστα τοὺς σταυροὺς τους καὶ φωτισμὸ νὰ ὑπηρετοῦν θεαρέστως τὸ πανάγιο Θυσιαστήριον καὶ τὸ ποιμνιὸ τους· νὰ ἐνθαρρύνουμε τέλος καὶ νὰ ἐπαινοῦμε τὰ παιδιὰ ἐκείνα ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ καταστοῦν λειτουργοὶ τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐλέγχοντας συγχρόνως μὲ διάκριση ὅσους τὰ ἀπαζιώνουν καὶ τὰ ἀπογοητεύουν. Ἔτσι θὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς ὡς ἄλλοι Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι θὰ βοηθοῦμε τοὺς ἤδη χειροτονημένους Κληρικούς, καθὼς καὶ τοὺς μελλοντικούς, στὴν ἄρση τοῦ σταυροῦ τους· ἀλλὰ, τὸ κυριώτερον, θὰ ἀποδίδουμε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν τὴν ἀληθινὴ λατρεία σὲ Ἐκεῖνον ποὺ δίδει τοὺς ποιμένες στὴν Ἐκκλησία Του· στὸν Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Κύριον.

Καλὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς!

- † Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος
- † Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
- † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος
- † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
- † Ὁ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγος
- † Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
- † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ
- † Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος
- † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος
- † Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Κεφαλληνίας Δημήτριος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Χρυστόστομος
- † Ὁ Καρπενησίου Γεώργιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

